పూటలా చేసి పెడుతుంటే తింటూ కూర్చుంటున్నారు.''

''చేసి పెట్టేది తినడానికే గదే–!!'' మొఖం క్వశ్చన్ మార్కులాగా పెట్టి అన్నాడు సుబ్బారావ్.

''అంతే – అంతే తిండి తినేది హాయిగా కూర్చోడానికే...''

''హాయిగా ఎవడు కూర్చున్నాడే – ఆఫీసులో చచ్చేంతపని చేస్తుంటేనూ...''

''ఆఫీసులో పని చేస్తే సరిపోయిందా.. ?''

''ఆఁ అక్కడికే అదిరి పోతుంది తలకాయ– ఇంకేం చెయ్యమంటావే...!!??''

...''ఇంకేం చెయ్యొద్దు ఊరికే కూర్చోండి సిగ్గు లేకపోతేసరి...''

''ఏమిటే పెద్ద పెద్ద పదాలు వాడుతున్నావు... నేనేం చేశానని...!!''

''ఏమి చెయ్యలేదనే నా ఏడుపు...''

''ఏంచెయ్యమంటావే – అసలు నీ ఏడుపు ఏమిటో అర్థమయ్యేలా ఏడుస్తే గదా. . !!''

''ఇంత ఏడ్చినా అర్థం కాలేదా...!!ట్యూబ్ లైట్‌కిచ్చి చేశారు నన్ను.''

చిదంబర రహస్యం

దుగ్గరాజు నాగేశ్వరరావు

''మావాళ్ళు నాకు అణాకాణీ సంబంధం చేసి పెట్టారు. అంతా నా కర్మ...''

''ఏమైందే ఇప్పుడు...''

''ఏమైందా – ఏడుపాక్కటే తక్కువైంది...''

''ఎందుకే ఏడుపు...''

''మీలాంటి మొగుడు దొరికినందుకు.''

''నాకేవి తక్కువైందే... !!??'' తలకాయ పైకెత్తి కాలుమీద కాలు వేసి ఓ చిరునవ్వు చిందించాడు సుబ్బారావ్.

''అవును. మీకేం తక్కువైంది – రెండు

''ఎందుకే మీ వాళ్ళను తిట్టుకుంటావ్..''

''లేకపోతే మీ వాళ్ళను తిట్టమంటారా ? మీ విషయం చెప్పకుండా పెళ్లి చేసినందుకు...''

''మళ్లీ చెప్పాలా నాకేం తక్కువైందని..''

''నేనూ మళ్లీ చెప్పాలా నా కర్మ అని...'' సీరియస్‌గా అంది శారద.

''ఎవరి కర్మకు ఎవరు బాధ్యులు'' అనుకుంటూ బయటపడ్డాడు సుబ్బారావ్ ఇంట్లోనుండి.

కనీసం ఎందుకింత గట్టిగా మాట్లాడానో కూడా అర్థం చేసుకోలేని ఈయన్ని ఓ దారికి తెచ్చుకోవడం అంటే మాటలు కాదు. కర్మ...!!

* * *

ఆ రోజు నుంచి శారద ఎంతగా బాధ పడుతుందో. రామకృష్ణ పెళ్ళాం పత్రిక తీసుకుని

ఆ వీధి వీధీ తిరగటం బాగ గుర్తు శారదకి. వీధి వీధి గుప్పుమంది. లక్ష్మి మొగుడు రామకృష్ణ వ్రాసిన కథ పత్రికలో పడ్డదట. దానికి బాపు బొమ్మ వేశాడుట. దాంతో లక్ష్మి హడావుడి ఇంతా అంతా కాదు. తన భర్త గొప్పతనం గొప్పగా చెప్పుకోవడంలో ఆ రీవి, దర్పం కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతున్నాయి ముఖంలో. వీధి అంతా తిరిగి చివరికి శారద దగ్గరికి వచ్చింది లక్ష్మి. అప్పటికే మాడిపోయి ఉంది శారద ముఖం లక్ష్మిని చూసి చూసి.

అయినా లక్ష్మి తన సహజ ధోరణిలో "ఏమేవ్ శారద! మా ఆయన వ్రాసిన కథ పత్రికలో పడ్డది. దానికి బాపు బొమ్మ వేశాడే. మా వారి ఆనందానికి అవధులు లేవు. నా సంగతి చెప్పనే చెప్పక్కరలేదు. ఈ వీధి నీతో అయిపోయింది. ప్రక్క వీధికి వెళ్ళి చెప్పాలి ..."

"... ... ..."

"ఏమిటే అంత సీరియస్‌గా ఉన్నావు వంట్లో బాగో లేదా ఏమిటి ?"

"బాగానే ఉంది ..."

"అయితే మాట్లాడవేం ? ఓ గ్లాసు మంచినీళ్లు ఇవ్వవే. అందరి ఇళ్లలో అరచి అరచి వస్తున్నానుగదా నాలుక పిడచకట్టుకుపోయింది"

వంటింట్లోకి వెళ్ళింది శారద. వెనకాలే లక్ష్మి వెళ్ళింది. గ్లాసుతో నీళ్ళు అందించింది శారద. హడావుడిగా తాగింది లక్ష్మి. గ్లాసు శారదకిస్తూ "మావారి గురించి నీకేం చెప్పలేదు గదే...!! మావారని చెప్పుకోడం కాదుగానీ మా వారు మహా గొప్పగా వ్రాశారే కథ. ఆ కథలో హంగు బావుంది. అన్నట్లు మావారి కథ చదివావా...??"

"లేదు..."

"ఎందుకనే...!!??"

"నాకు తెలియదుగదా ఆ కథ మీ వారు వ్రాసిందని..." అంది శారద దెప్పిపొడుస్తూ.

"ఇప్పుడు నేను చెప్పానుగదా చదువు. అసలు నేను బయిలుదేరింది కూడ అందుకే. ఈ కథ మావారు వ్రాశారని అందరినీ చదవమని చెప్పడానికి. కథ వ్రాయడానికి ఆయన పడ్డ కష్టానికి ఫలితం బాగా కనిపించిందే. దాంతో ఆయన ఎంత హుషారుగా వెళ్లారో తెలుసా ఆఫీసుకి. ఆఁ అన్నట్లు..." చేతి వాచీ చూసుకుంది. "అమ్మో... చాల టయిం అయింది-- ఇంకా చెప్పాల్సిన ఇళ్లు చాలా వున్నాయి. వస్తానే..." అంటూ ఒహటే పరుగు వీధిలోకి.

లక్ష్మి ముఖంలో ఆనందం చూసేసరికి శారదకి కోపం ఎక్కువైంది. ఏమీ చేయలేని స్థితి. కథ వ్రాసిన లక్ష్మి మొగుణ్ణి తిడుతుందా...!!?? మా ఆయన కథ పడ్డది చదవండో అంటూ వీధిన పడ్డ లక్ష్మిని తిడుతుందా? అసలు నేను ఎవరిని తిట్టాలి అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది శారద. ఆలోచించగా ఆలోచించగా చివరికి తన మొగుడు దొరికాడు. తిట్టాలి... తిట్టాలి అనుకుంది. నిదానంగా అక్కడినుండి వంటింటివైపు బయలుదేరింది వంట చెయ్యడానికి.

*　　*　　*

"పత్రిక ఎక్కడ పెట్టావే...??"

"ఎందుకు ... ??"

"చదవడానికి ... "

"ఏం చదువుతారు ... ??"

"అదే మా వాడు రామకృష్ణ వ్రాసిన కథ పడ్డదట. వెంటనే చదివి అభిప్రాయం చెప్పమన్నాడు ... "

"అంతేఁ మీ బతుక్కి చదవడమే మీకు చేతనైంది ... "

"చదువుకున్నది చదవడానికే గదే ... "

"... ... ..."

"అయినా మిత్రుడి కథ పడ్డది పత్రికలో అంటే ఆ ఆనందం పంచుకోవడంలో నాకూ వాటా ఉంది. పుస్తకం ఎక్కడపెట్టావు వెంటనే చదవాలి."

"బల్లమీద ఉంది."

గదిలో బల్ల దగ్గరే ఉన్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు సుబ్బారావ్ పత్రిక చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

పేజీలు గబగబా తిప్పాడు. ఓ పేజీదగ్గర ఆగిపోయాడు. అదే రామకృష్ణ వ్రాసిన కథ. దానికి బాపూ వేసిన బొమ్మ అద్భుతంగా ఉంది. అసలు సుబ్బారావ్ పత్రిక బాపు బొమ్మల కోసం తెప్పిస్తాడు. బాపు బొమ్మను చూసికథను చదువుతాడు. ఈ కథ చదవాల్సిందే బాపు బొమ్మనుబట్టి. అదీకాక తన మిత్రుడు వ్రాసిన కథ అని తెలిసింతరువాత ముందు ఆ కథే చదవాలి.

చదవడం మొదలెట్టాడు. ఎంతో అద్భుతంగా ఉంది కథ. పూర్తిగా చదివి— "శారదా ... ఈ కథ చదవావా ?" అన్నాడు.

"ఏ కథ ... " అంది శారద వంటగదిలో నుండే.

"మా వాడు వ్రాసిన కథ ... "

"చదవలేదు ... "

'ఎందుకని ... ?? వెంటనే చదివి నీ అభిప్రాయం ఏమిటో చెప్పు' అంటూ వంట గదిలో ఉన్న శారద దగ్గరకు వెళ్లాడు సుబ్బారావ్.

శారద ముఖం సీరియస్‌గానే ఉంది.

అనవసరంగా కదిలించి కంపు చేసుకునేకన్నా ఊరుకోవడమే మంచిది అనుకొని "నేను అలా రామకృష్ణ దగ్గరికివెళ్ళి వాడికి కథ బావుందని చెప్పివస్తానే" అంటూ జవాబుకోసం ఎదురు చూడకుండా హడావుడిగా వెళ్లిపోయాడు సుబ్బారావ్.

ఏమిటో పిచ్చిమాలోకం... మిత్రుడు కథ వ్రాశాడట. వాడికి డబ్బాకొట్టి రావడానికి వెళ్లారు. అంతే తప్ప తనూ ఓ కథ వ్రాసి పది మందిచేతా డబ్బా కొట్టించుకుందామనే జ్ఞానం లేదు.

ఎలాగైనా జ్ఞానోదయం కలుగజేయాలి కథ వ్రాయించాలి. మా ఆయన కూడ కథలు వ్రాస్తాడు అని ఈ ఊరు మొత్తం చాటాలి. అప్పటికిగానీ నా మనసు కుదుటపడదు. ఈరోజే నాంది పలకాలి, లేకపోతే రోజులు గడిచేకొద్దీ నాలో రగిలేకోపం తగ్గిపోవచ్చు. అప్పుడు నేను ఆయన్ని అడిగేదిలేదు. ఆయన వ్రాసేదిలేదు.

*　　*　　*

"డబ్బాకొట్టి వచ్చారా... "

"ఏం డబ్బా... !!??"

"పరడబ్బా... "

"డబ్బా ఏమీ కొట్టలేదే... !!"

"రామకృష్ణ కథకి .. "

"అదా... !! కథ బావుంటే బాగున్నదనడం డబ్బాకొట్టడం ఎలా అవుతుంది... కథ బాగోలేకపోయినా బావుందంటే డబ్బా కొట్టినట్లు. అయినా నేనొక్కడినేకాదు. నే వెళ్లేసరికి వాళ్ల కొంపంతా జనంతో నిండిపోయింది. ఏ సభల్లోనో, సమావేశాలలోనో చూస్తాం అంత మందిని. ఒక రచయితని మెచ్చుకోడానికి అంత మంది జనం వస్తారని ఊహించలేదు...!! "

"అలా వస్తారని తెలిస్తే మీరూ ఓ కథ వ్రాసేవారా... ??"

"కథా ... !!!! "

"కథే... మీరూ వ్రాసేవారా... ??"

"కథ వ్రాయడమంటే మాటలా...!! ??"

"కాదు మూటలు ... లేకపోతే ఇన్నాళ్లా లేనిది ఈరోజు ఎలా వ్రాయగలిగాడు రామకృష్ణ కథను ... ఎలా వ్రాశాడో అడగండి. తెలుసుకుని అదేవిధంగా వ్రాయండి."

"వాణ్ణి అడిగి తెలుసుకుని అదేవిధంగా వ్రాస్తే ఇప్పుడు వాడు వ్రాసిన కథే తయారవుతుంది గదే ... !!"

"కర్మ... కథను ఎలా వ్రాశాడు అంటే దానికి బేస్ ఏమిటో .. కథని పంపడం ఎలాగో ... మొదలగునవి ..."

"ఏమో నాకు వాణ్ణి అడగబుద్ధికాదు"

"అంటే మీకు అన్నీ తెలుసునా ... !!"

"తెలియదు ... "

"తెలియనప్పుడే గదా అడిగేది.. "

"ఎందుకో..."

"తెలుసుకోవడంకోసం. అనుసరించడం కోసం."

" .. . ."

"మొత్తంమీద మీరు కథ వ్రాయాలి."

"నావల్లకాదు..."

"ఎందుకు కాదు ... ?? "

"చెప్పలేను ... "

"నేను చెబుతున్నాను మా పుట్టింటికి వెళుతున్నాను."

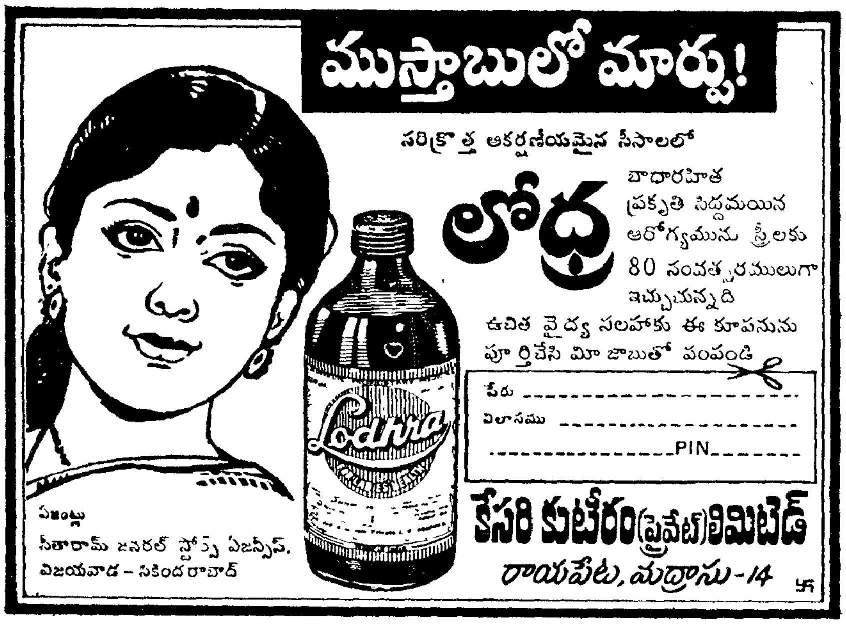

చిదంబర రహస్యం

"అమ్మో ... ఇంత చిన్న విషయానికే అంత పెద్దమాట అన్నావేం ...!!" ఏడుపు ముఖం పెట్టి అన్నాడు సుబ్బారావ్.

శారదకి నవ్వు వచ్చింది శ్రీవారు చిన్న పిల్లాడిలా ఏడుపు ముఖం పెడితే. అయితే బయటికి మాత్రం సీరియస్‌గానే ఉంది.

"అయితే కథ వ్రాయాలి."

"కష్టమే..."

"కష్టమైనమూ నాకిష్టము ..."

"మొగుడు కష్టపడటం పెళ్ళానికి ఇష్టమా ...!!??"

"అందరి పెళ్ళాల సంగతి ఏమోగాని నాకు మాత్రము ఇష్టమే ..."

"అన్యాయమే. నన్నొక్కడినే కష్టపడమనడం ..."

"నేనూ మీకు సహాయ పడతాను గదా..."

"అయితే నువ్వే కథ వ్రాసేయి. ఎంచక్కా నా పేరు పెట్టు. సరిపోతుంది గదా..." అన్నాడు సుబ్బారావ్ తన తెలివికి తనే నవ్వుకుంటూ.

"అదేం కుదరదు. మీరు కథ వ్రాయాలి అది పత్రికలో పడాలి. లక్ష్మిలాగా నేనూ ఈ ఊరు మొత్తం తిరగాలి పుస్తకం పట్టుకుని."

"ఏమిటే లక్ష్మిలాగానే ... !! ఇప్పుడర్థమైంది నా కష్టాలకి కారణం ఎవరో ..."

"ఏమైనా సరే మీరు కథ వ్రాయాలి."

"తెలియని విషయంలో వేలు పెట్టమనడం బాగోలేదే ..."

"బాగానే ఉంటుందని చెబుతున్నా గదా. మీరు నే చెప్పినట్టల్లా చేస్తే కథ ఈజీగా వ్రాయగలరు. సరేనా ..."

"సరే అంటే నా ప్రాణాలు తీస్తావు..."

"అనకపోతే నేనే తీసుకుంటాను ..."

"అమ్మో... శారదలేని జీవితం ఎందుకు.. శారదా నీ కోసం చావమన్నా చస్తాను ..."

"చావద్దు... ఓ కథ వ్రాయండి."

"కథ వ్రాయడానికి కన్నా చావడానికే చక్కని మార్గాలున్నాయి ..."

"ఎందుకు కథ వ్రాయడానికి అంత ఇదైపోతారు. నే చెప్పినట్లు చెయ్యండి ..."

"సరేనే ..."

"మావారు ఎంత మంచివారో..." అంటూ సుబ్బారావ్‌ని తన బాహువులతో బంధించింది శారద.

* * *

సుబ్బారావు ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతూనే నీరసంగా కూలబడ్డాడు కుర్చీలో.

"శారదా...శారదా..."

"పిలిచారా..."

"ఆఁ..."

"ఏమిటే..."

"రామకృష్ణను కలిశాను. కథ వ్రాయటం గురించి చెప్పాడు.

"ఆఁ చెప్పాడా...!! ఉండండి కాఫీ తెస్తాను ఈ లోపు మరచిపోవడానికి ప్రయత్నం చెయ్యకండి." అంటూ వంటింట్లోకి పరుగుతీసింది శారద.

కాఫీగ్లాసుతో వచ్చింది. సుబ్బారావ్‌కి గ్లాసు అందించింది. పొగలు కక్కే కాఫీ చూడ్డంతో ప్రాణం లేచి వచ్చింది సుబ్బారావ్‌కి.

"మీరు కాఫీ త్రాగుతుండండి. నేను పెన్నూ కాయితం తీసుకొస్తాను."

"రామకృష్ణ కథ చెప్పలేదు. కథ ఎలా వ్రాయాలో చెప్పాడు..." అన్నాడు సుబ్బారావ్ పెద్దగా నవ్వుతూ.

"నాకు తెలుసు ఆ విషయం అవి వ్రాసుకుందామనే..." కోపంగా సుబ్బారావ్ వైపు చూసింది.

"సరేఁ వ్రటా..."

"............."

"చెప్పనా .. ??"

"ముందు కాఫీ కానియ్యండి. కాఫీకి నోటికి ఉన్న సంబంధం ఆగితే అసలు విషయం బయటికి వస్తుంది మరిచి పోకుండా..."

కాఫీ త్రాగడం అయిపోయింది. గ్లాసు కింద పెడుతూ కాఫీ "బ్రహ్మాండమోయి" అన్నాడు సుబ్బారావ్.

"సరేఁ రామకృష్ణ ఏమన్నాడు..."

"చెప్పేదా..."

"చెప్పమనేగా చెప్పేదీ..."

"రామకృష్ణ ఓ రచయితగా ఏం చెప్పాడంటే – రచయితకి ఉండాల్సిన లక్షణాలు ... వ్రాసుకో ..."

"అవన్నీ ఎవడికి కావాలట...కోతి ముఖము వాడూనూ ... కొంపదీసి మిమ్మల్ని కోతిలా కావాలన్నాడా ... !!"

"అంటే నీ ఉద్దేశ్యం రచయితలంతా కోతుల్లా ఉంటారనా ... లేక కోతుల్లా ఉన్న వాళ్ళే రచయితలవుతారనా ... ??"

".. .. .."

"అన్నిటికీ ఆవేశమే. పూర్తిగా వినవేం ..."

"చెప్పండి ."

"కథ వ్రాయడానికి బేస్ కావలసిందేనట. ఊహించికూడ వ్రాయవచ్చు అన్నాడు. తను వ్రాసిన కథ తన చిన్నతనంలో జరిగిన చిన్న సంఘటన. దానికి కొంత ఊహించి కలిపి వ్రాశాడట ??"

"ఉండండి వ్రాయనీయండి ... ఆఁ . . ఏ టైములో వ్రాసేవాడట ... ??"

"రాత్రి పూట ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో కూర్చొని వ్రాసేవాడట."

"ఆహాఁ .. "

"కథ వ్రాసిన తరువాత నాలుగైదు పేర్లు వ్రాసి వాటిల్లో లాటరీలా తీసి వచ్చిన పేరును కథకు పెట్టాడట . . "

"ఆఁ ... "

"కథని కాగితానికి ఒక ప్రక్కనే వ్రాయాలట."

"ఆహాఁ . . "

"అరటావు సైజు కాగితాలు తెల్లని వాడాలట."

"ఆఁ ... "

"కథ నా సొంతము అని హామి పత్రం వ్రాసి కథతో పంపాలట."

"ఆహాఁ ... "

"కథను ఏ పత్రికకైననూ పంపవచ్చట. అయితే ఒక పత్రికలో పడలేదనుకో, రెండో పత్రిక్కి పంపాలిట..."

"అదెలా సాధ్యం...!!"

"అక్కడే ఉంది 'చిదంబర రహస్యం. కథను పంపేటప్పుడు కథతోపాటుగా మన సొంత అడ్రస్ ఉన్న స్టాంపులు ఉన్న కవర్ కూడా పంపాలట. ఒకవేళ వాళ్లకు కథ నచ్చలేదనుకో ఆ కథను మన అడ్రస్ ఉన్న కవర్‌లో పెట్టి వెనక్కి పంపుతారట..."

"ఆహాఁ అలాగా. .!!"

"అంతేకాదు. అలా తెలుగు పత్రికలనే వాటన్నిటికీ అదే కథను తిప్పవచ్చట. విసుగుపుట్టి ఎవరో ఒకరు వేసుకోకపోరని చెప్పాడు. అది విషయం."

"అలాగా...!!"

"ఆఁ అలాగే...అన్నీ వ్రాసుకున్నావా...?"

"ఆఁ ముక్కపోకుండా వ్రాశాను..."

"ఇహ నీ ఇష్టం నాపని అయిపోయింది."

"ఎక్కడైపోయింది. ఇప్పుడే మొదలైంది మీ బుర్రకి పదును పెట్టండి."

"నీకేం పిచ్చిగానీ పట్టిందా...? బుర్రకి పదును పెట్టమంటున్నావ్, ఏదో చాకులకు, కత్తులకు పెట్టాలిగానీ పదును..."

"చచ్చాం... పదునంటే అదిగాదు ఆలోచించమని..."

"అలాగా..."

"అవునుగానీ ఐడియా..."

"ఏమిటో...!!"

"మీరు కాలేజీలో చదివారు గదా..."

"అవును..."

"కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో మీరు ఎవరినైనా ప్రేమించారా...?"

"ప్రేమా...!!?? సరి. అమ్మాయిలంటేనే ఆవడ దూరం. అడగాలంటేనే భయం."

"నేనేమి అనుకోనులేండి చెప్పండి..."

"శారదా నేను చెప్పేది నిజం..."

"లేదు మీరో అమ్మాయిని ప్రేమించారు.."

మనవి

డాక్టర్ సలహాలు, ప్రశ్నావళి శీర్షికలకి ప్రశ్నలు పంపేవారు తాము పంపే శీర్షిక పేరు రాసి కేరాఫ్ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగర్, విజయవాడ – 520 003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. రాసిన వారి పూర్తి పేరు, చిరునామా యివ్వడం ఎంతైనా అవసరం. —సం.

B.A/B.com ఎంట్రన్స్

పట్టి విద్యార్హత లేకుండా 20 సం॥లు నిండిన వారు ఒక్క సంవత్సరంలో ఎంట్రన్సు వ్రాసి (ఆంధ్రా యూనివర్శిటీ) బి.ఏ/బి కామ్. ఇంగ్లీషు/తెలుగు మీడియం లలో చదువ వచ్చును. తేలిక పద్ధతిలో వ్రాయబడిన నోట్సు.

తక్కువ ఫీజు! అత్యున్నత పోస్టల్ శిక్షణ!!

ప్రాస్పెక్టస్ కొరకు రూ4/-ఎం.ఓ ఈదిగువ అడ్రసుకు చేయండి....

SREE LAXMI TUTORIALS

VELPULAVARI St.. WAHAB CHOWK

TENALI 522 201(A.P)

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

★ కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి

★ ప్రతి కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.

★ వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!

★ వ్యాఖ్య చిన్నదిగా క్లుప్తంగా వుండాలి అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ వూరు అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.

★ సొంత చిరునామా గల తపాలా బిళ్ళలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను తిప్పిపంపడంజరుగుతుంది దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.

★ ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలనకి ఐదారువారాలు పట్టవచ్చు.

★ పండుగల కార్టూన్‌లు – బాగా ముందుగా వాటి కవరుమీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం

★ రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవదని మనవి.

★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగావచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులంటించిన కవరు జతవేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

– సం॥

ఫోటో వోల్టాయిక్ సెల్స్!

సూర్యరశ్మినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని తయారుచేసే పద్ధతిని ఫోటో వోల్టాయిక్ పద్ధతి అని అంటారు. ఈ విధంగా విద్యుత్తును తయారుచేసే బ్యాటరీలను ఫోటో వోల్టాయిక్ సెల్స్ లేక సోలార్ సెల్స్ అని పిలుస్తారు. ఈ పద్ధతివలన అనేక లాభాలున్నాయి. ఆలశ్యం లేకుండా సూర్యరశ్మినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని తయారు చేయగలవు. వీటిలో కదిలే భాగాలు లేవు కనుక ఇవి చాలా ఎక్కువ కాలం పని చేస్తాయి. ఎక్కువ బరువు ఉండవు. చిన్నసైజు కేలిక్యులేటర్లలోనూ, గడియారాలలోనూ, పెద్ద విద్యుత్ కర్మాగారాలలోనూ ఉపయోగించటానికి వీలవుతుంది. విద్యుచ్ఛక్తిని అందచేయటానికి వీలుకాని మారుమూల ప్రాంతాలలో విద్యుచ్ఛక్తిని తయారు చేయటానికి ఇదే చౌక పద్ధతి కాగలదు.

చిదంబర రహస్యం

"అయ్యో... కాలేజిలో చదివేరోజుల్లో అమాయకుడనని పేరు..."

"అమాయకుడా... అమ్మాయికూడానా..!?"

"శారదా ఎందుకు నన్ను హింసిస్తావ్..."

"ప్రేమించానని చెప్పండి ?"

"నేను చెయ్యని పనిని చేశానని ఎలా చెప్పమంటావ్."

"అదే కథండీ... మీరు ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించారు కాలేజిలో చదివేరోజుల్లో..."

"లేదు..."

"కథలోనండీ..."

"సరే...!"

"ప్రేమ ముదిరి పెళ్ళికి దగ్గరపడుతుంది. మీ అమ్మా నాన్న వాళ్ళు ఆ అమ్మాయితో పెళ్ళి వద్దంటారు. మీరు వాళ్ళని ఎదిరించి ఆ అమ్మాయినే చేసుకుంటారు. అక్కడి నుండి మీకు కష్టాలు మొదలు. ఉద్యోగం లేదు, తిండి తిప్పలు లేవు. వారం రోజులుగా అన్నంలేక మాడిపోతూ వుంటారు. మిమ్మల్ని రక్షించుకోవడానికి మీ ప్రియాతి ప్రియమైన భార్య, తన శీలాన్ని అమ్మి ఆ డబ్బుతో మీకు భోజనం తీసుకొస్తుంది. అప్పటికి అరగంట క్రితమే మీరు టిక్కెట్ తీసుకుంటారు..."

"అప్పుడేనా..."

"కథలోనండీ..."

"ఏం కథో... ఇదేదో సినిమాలో చూసినట్లుగా ఉంది."

"అలాగే ఉంటాయండీ... కథల్ని బట్టే గదా సినిమాలు తీసేది..."

"అంటే ఇదే కథ ఉండి ఉంటుందన్న మాట."

"ఇహ మీరు గొడవ చేయక ఈ కథకు డైలాగులు అవి వ్రాయండి. మేడమీద లైట్ అరేంజి చేసుకోండి. ఇవాళ నుండి వ్రాయండి. వెన్నెల్లో మీరు కథ వ్రాస్తూ కూర్చోండి. మిమ్మల్ని చూస్తూ నేను కూర్చుంటా. ఎక్కడన్నా అవసరం అయితే వెంటనే నేను మీకు ..."

* * *

అతి కష్టం మీద వారం రోజులలో కథ తయారైంది. దానికి తర్జన భర్జనలు జరిగాక కథ పేరు కోసం రామకృష్ణ చెప్పినట్లే లాటరీ వేసి నాలుగు పేర్లలో ఒకటి తీసి కథకి పెట్టారు.

"రాదూ రాదూ అంటూనే మంచి కథ వ్రాశారు గదండీ. అనవసరంగా మిమ్మల్ని తిట్టాను క్షమించండి."

"కథ తయారైంది. అదే గదా నీకు కావలసింది. భార్య కోర్కె తీర్చడమే గదా భర్త పని."

"దీనికి పెద్ద రాద్ధాంతము చేశారు గదా.." అంది శారద చిలిపిగా.

"ఆఁ సరిసరి... ఇహ నేను ఆఫీసుకి వెళుతున్నాను ..."

"అరెఁ... ఉండండి... హామీ పత్రం వ్రాయండి."

"మరిచే పోయాను ..."

"అందుకే నేను పాయింట్ వారిగా వ్రాసి పెట్టుకుంది ..."

"తెలివిగల దానివి. నిజంగా నీలాంటి భార్య దొరకడం నా అదృష్టం... ఇహ వెళతాను టయిమవుతోంది."

"ఇది పోస్టు చేసి వెళ్ళండి. నేను ఈ వీధికి చెప్పి వస్తాను ..."

"అప్పుడేనా ...!!"

"అందరికీ కాదు. మన వీధి వరకే ..."

"నాకు టయిం లేదు. పోస్టాఫీసు అటు. మా ఆఫీస్ ఇటు. అందుచేత నువ్వే ఒక పని చెయ్యి. ఈ వీధి తిరగాలి గనుక పోస్టాఫీస్‌కి వెళ్ళి పోస్టు చేసి వచ్చి మన వీధి వాళ్ళ సంగతి చూడు... సరేనా..."

"సరే..." అంది శారద నవ్వుతూ.

ఇన్నాళ్ళకి మళ్ళీ శారద ముఖంలో నవ్వు కనబడేసరికి కుషీ కుషీగా వెళ్ళాడు ఆఫీసుకి సుబ్బారావ్.

శారద భోంచేసి పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళి ఒక కవర్‌మీద పత్రిక అడ్రస్, రెండో దానిమీద సుబ్బారావ్ అడ్రస్ వ్రాసి స్టాంపులు అంటించి డబ్బాలో వేసి వాళ్ళవీధి ఆ చివరనుండి ఈ చివరిదాక తిరిగింది.

సాయింకాలం సుబ్బారావ్ ఇంటికి వచ్చేసరికి

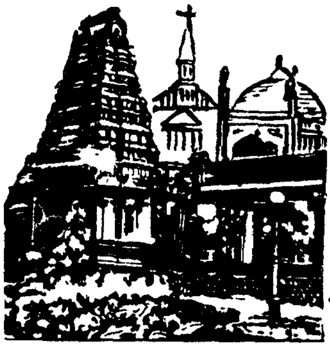

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

హరిశ్చంద్రుని సత్యనిష్ఠ

తన ప్రాణం, ధనం, మానం పోవనున్నప్పుడు వానిని కాపాడుకోడానికి అబద్ధమాడినా, దానివల్ల పాపం రాదని పూర్వులే అసత్యానికి ఒక అనుమతిని ఇచ్చారు. ఇట్టి స్థితిలో హరిశ్చంద్రుడు విశ్వామిత్రుని వల్లా, నక్షత్రకుని వల్లా తీరని కష్టాలు ఎందుకు అనుభవించాలి? రాజ్యం ఎందుకు పోగొట్టుకోవాలి? అనే ప్రశ్న కలగవచ్చును. నిత్య సత్యవ్రతులైన నలుడు మొదలైనవారు ఉండగా హరిశ్చంద్రుడికే సత్యహరిశ్చంద్రుడు — అనే పేరు ఎందుకు రావాలి? అని కూడా అడగవచ్చు. వీటికి సమాధానంగా ఒక కథ చెప్పడం ఉన్నది.

సమస్త సంపదలలో తులతూగుతూ, రాజ్యాన్ని పాలిస్తున్న హరిశ్చంద్రునికి చాలా కాలం వరకూ సంతానం కలిగలేదు. అతడు దానికి చాలా విచారిస్తూ తన కుల గురువునకు విన్నవించగా "రాజా! నీవు వరుణ దేవుణ్ణి గురించి యజ్ఞం చేస్తే, అతని అనుగ్రహం వల్ల పుత్రుడు కలుగుతాడు" అని చెప్పాడు. హరిశ్చంద్రుడు యథావిధిగా వారుణ యాగం చెయ్యగా, వరుణుడు "ఏమికావాలో కోరుకో" అని అన్నాడు. ఆ దేవత ప్రత్యక్షమైనందుకు హరిశ్చంద్రుడు, తొందరపాటున, ముందు వెనుకలు ఆలోచించక "దేవా! నీవు నాకు పుత్ర సంతానం అనుగ్రహిస్తే, ఆ కుమారుణ్ణి యాగ పశువుగా చేస్తాను" అని, సంతోషావేశంతో అన్నాడు. "సరే! అలాగే నీకు పుత్రుడు కలుగుతాడు" అని చెప్పి వరుణుడు మాయమైనాడు.

హరిశ్చంద్రుని భార్య చంద్రమతి గర్భవతియై చక్కని కుమారుణ్ణి ప్రసవించింది. వెంటనే వరుణుడు వచ్చి, ఆ బిడ్డను ఇచ్చివేయమన్నాడు. రాజు తన పొరపాటు గ్రహించి, పుత్రుణ్ణి విడవలేక, వాయిదాలు వేసి, చాలాకాలం జరుపులుపెట్టి, వరుణుని బాధనుండి తప్పించుకోవాలని, ఒక అడవిలో పుత్రుణ్ణి దాచి, వరుణుడు రాగా, తన పుత్రుడు మరణించాడని అసత్యం పలికాడు. సర్వమూ ఎరిగిన వరుణుడు కోపించి "తథాస్తు" అన్నాడు. ఆ బాలుడు చనిపోయాడు. హరిశ్చంద్రుడు వరుణుని కాళ్లపై పడి, అపరాధాన్ని క్షమించి, బాలుణ్ణి బ్రతికించాలని వేడుకోగా, అతడు దయతలచి "రాజా! ఇక మీద ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా, రాజ్యం పోయినా, సత్యమే పలుకుదునని దృఢమైన ప్రతిజ్ఞ చేస్తే నీ కుమారుడు బ్రతుకుతాడు. సూర్యదేవుడు సాక్షిగా ఆడి తప్పనని ప్రమాణం చెయ్యి. తీరని కష్టాలు, రాజ్య నాశనం కలిగినా — చివరకు నీకు మేలు కలుగుతుంది. నీ రాజ్యం నీకు లభిస్తుంది" అన్నాడు. హరిశ్చంద్రుడు ఆ విధంగానే ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. సత్యవాక్పాలన కోసం రాజ్యం కోల్పోయి, నానా కష్టాలూ పొందాడు. ఇలా కష్టాలుపడి తన ప్రతిజ్ఞను నిలుపుకొన్న కారణం వల్లనే అతనికి సత్య హరిశ్చంద్రుడనే పేరు వచ్చింది. చివరకు కష్టాలన్నీ గట్టెక్కి సుఖపడ్డాడు. ★

తలుపుకి తాళం కనబడటంతో వరండాలో కూలబడ్డాడు.

ఏడుగంటలకి తిరిగ్గా వచ్చింది.

"అరెరె మీ సంగతే మరిచిపోయాను..."

"అంటే ఇళ్ళన్నీ తిరిగింది నా గురించి చెప్పడానికే గదా... !!"

"అవును. మీరు ఆఫీసునుండి వచ్చి ఉంటారన్నవిషయం."

"సరే కాఫీ ఇవ్వు తల పగిలేట్లుంది..."

ఇదిగో పదినిముషాలు అంటూ తాళంతీసి వంటగదిలోకి పరుగెత్తింది శారద.

రాత్రి మేడమీద పడుకున్నారు.

"వెన్నెలరాత్రులు చాల వేస్టయ్యాయి..." అన్నాడు సుబ్బారావ్ శారదను దగ్గరికి తీసుకుంటూ...

"నిజమే బలవంతంగా కథ వ్రాయించాను గదా మీతో..."

"బలమో... వంతమో... నాకు తెలియదు. కనీసం ఈ రోజైనా నాకీ అవకాశం... ఇచ్చినందుకు శ్రీమతిగారి పాదములకు వెన్నెల్లో..."

* * *

"శారదా నీ ముఖంలో కొత్త కళ ఉట్టి పడుతోందోయ్."

"అవునూ... ఓ రచయిత భార్యనని గర్వంగా చెప్పకోబోతున్నాను గదా..."

"ఇవ్వాళ కూడానా ... !!??"

"ఆఁ ఇవాళకూడ. నిన్న కొన్నిళ్లు మిగిలిపోయాయి. పూర్తిచేసి వస్తాను."

"ఈలోపు నువ్వు చెప్పినవాళ్లు నీకా అవకాశం లేకుండా చేసే ఉంటారు. అయినాసరే వెళ్లాలంటావ్—సరే నేను ఆఫీసుకెళుతున్నాను.."

"నేను వీధిన పడుతున్నాను..."

"ఇద్దరూ నవ్వుకుంటూ బయటికి వచ్చారు. శారదా ఈరోజు త్వరగా వస్తా. పిక్చర్ కి వెళదాం."

"సరేనండి..."

"విన్నట్లాగా..."

"కాదుగదా..."

"వస్తాను..."

"అలాగే..."

శారద ఇళ్లన్నీ పూర్తిచేసుకుని వచ్చేసరికి ఐదైంది. సుబ్బారావ్ నిన్నటిలాగానే కూర్చొని ఉన్నాడు.

తలుపు తీసింది నవ్వుతూ.

బరువైన కవర్ ఒకటి కనబడ్డది గుమ్మంలో. ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన సుబ్బారావ్ వంగి కవర్ అందుకున్నాడు తన అడ్రస్ ఉంది కవర్ మీద.

"ఏమిటండీ అది..."

"అదే..."

"ఏది..."

"అరె ఇదా నేను వ్రాసిందేనండి. అప్పుడే త్రిప్పి పంపారా పత్రికవాళ్ళు...!!??"

సుబ్బారావ్‌కి నోట మాట రావడంలేదు. కవర్ చింపాడు వణుకుతూనే.

అందులో కథ, ఓ కవర్ ఉంది. ఆ కవర్ మీద పత్రిక వాళ్ల అడ్రస్, స్టాంపులు ఉన్నాయి.

అలాగే కూలబడిపోయాడు సుబ్బారావ్ కుర్చీమీద.

శారదకి నోటి వెంట మాట రాకుండా పోయింది. ★